

Työstä ja sen tekemisestä

Työnteko on juopottelevien kansanluokkien kirous. – Oscar Wilde

Vieroksun työtä vaikka muut sen tekisivät. – Mark Twain

Onks pakko jossei taho? – Jope Ruonansuu

Olen pitkään ajatellut, että mikäli kohtaisin äkkirikastumisen vaikka lottovoiton muodossa, en jättäytyisi työelämän ulkopuolelle kokonaan. Ei sillä, että riski tämän ajatuksen testaamiseen käytännössä olisi kovin suuri, kun en juuri koskaan lottoa, ja todella rikkaita sinkkumiehiäkin on Suomessa kovin vähän tarjolla.

Ajattelen nimittäin, että raha on vain osa työstä saadusta palkasta. Tärkeä osa tietysti, sitä ei sovi vähätellä. Työntekoon liittyy onneksi myös muita palkitsevia puolia, kuten mahdollisuus itsensä kehittämiseen, itsensä hyödylliseksi kokemiseen ja tulsistymisen välttämiseen.

Jouduin syksyllä yllättäen pitkähkölle sairaalomalte. Alkuun oli ihan mukavaa nukkua pitkään aamuisin anestesialääkärin kroonista väsymystä pois. Tehdä kotona kaikkia niitä pikkujuttuja, joita lykkää töissä ollessaan hamaan tulevaisuuteen ajan ja energian puutteessa. Sain luettuja kirjoja, joita olen pitkään halunnut lukea, mutten vain ole jaksanut.

Väsymyksen väistyttyä ja kämpän alettua olla kunnossa aloin todella kaivata takaisin töihin. Kun mainitsin asiasta töissä oleville kollegoille, he kummeksuivat minua kovin. Tämä oli ymmärrettävää, sillä jokainen heistä oli raskaan päivystysalan edustaja keskellä työntäyteistä syksyä. Minä

kuitenkin kaipasin jo päästä tekemään jotain käsilläni, käyttämään harmaita aivosolujani potilaita miettiessä.

Huomasin kuitenkin, jopa hieman yllätyksekseni, kaipaavani eniten työkavereitani. Värikkäitä, ystävällisiä kollegoitani, hoitajia, lääkintavakseja, jotka päivittäin saivat minut hymyilemään ja nauramaan. Ja joskus harvoin hiiltymään ja puremaan hammasta koettaessani pitää kommenttini omana tietonani.

Alun perin olin ajatellut kirjoittaa tälle palstalle oman kannanottoni käynnissä olevaan keskusteluun päivystyksen uudelleenjärjestelystä. Päivystysasia on mielestäni erittäin tärkeä ja uskon, että keskustelu siitä asiasta jatkuu vilkkaana ja kai-vattuja muutoksia saadaan aikaan. Silti en aio kirjoittaa siitä aiheesta enempää, vaan haluan käyttää mahdollisuuden ja kiittää lämpimästi kaikkia työtovereitani siitä, että pidän työstäni niin paljon.

Anestesiologia ja tehohoito erittäin kiehtovaa, vaativaa ja palkitsevaa, ja minun on vaikea kuvitella tekeväni mitään muuta työkseni. Töistä poisaolo ja lepo kuitenkin kirkastivat minulle yhden asian; paras osa työtäni ovat työtoverini. □

Työ on siunaus joka näyttää kiroukselta. – Lawrence Durrell